

логически преглед“, книжка №3 от 1993 г.¹. В него Кънев, базирайки се на методологическите позиции на чужди (главно англо-саксонски) автори, изобщо не прави каквато и да е разлика между стереотип и предразсъдък. Нещо повече, той дори не поставя по никакъв начин проблема за нуждата от теоретическо търсене и практическо откриване, осветляване и анализиране на разликата между етничните стереотипи и етничните предразсъдъци, и то конкретно в нашите – българските (национално-етнични) – реалии.

Съвсем съзнателно оставям настрана въпроса за правилността и адекватността на прилагането на етнични матрици, тестове и др. под., които са апробирани, верифицирани и валидизирани да дават конкретни резултати в други национално-етнични, обществено-исторически и пр. условия. В пределите на различен географски, социоисторически, социокултурен, етничен (дистанциран от обект-предмета на тези матрици и тестове) регион, обаче те са доста спорни и като методология, и като емпирико-социологически (или социалнопсихологически) инструментариум. В това отношение повече от красноречив е фактът, че почти във всеки раздел от това изследване присъстват дискретни или направо явни „увъртания“ за сложността при прилагането на експлоатираните методики и критерии от чуждите автори, за необходимостта от тяхното „побългаряване“, от тяхното семплifiциране или раздуване в една или друга посока, по един или друг проблемно-тематичен кръг.

В случая работата не опира до афишираното пряко или дискретно чувство на безсилие, на безпомощност, на незапознатост с такива методики, с такъв инструментариум, който да даде не само препрезентативна, достоверна, адекватна, но и корелираща на организата на типично българските (и то днешните, не някогашни или ментално конструирани) отношения на етничния проблем. Това е вече въпрос на друг разговор, на който сега няма да се спирам.

Кънев се опира на дефиницията на Г. Олпорт за негативния етничен предразсъдък, според която последният се разбира като „анттипация, основана на погрешно и устойчиво обобщение. Тя може да бъде само чувствана или изразявана. Тя може да бъде насочена към групата като цяло или към индивид поради това, че е член на тази група. Същественото за предразсъдъка е конструирането на факта.“